

Kdo stojí opodál ... abyste stáli pevně Kol 4,12b

Milý příteli, sestro a bratře, odpusť mi, že rád stojím, či spíše sedím na svém chodítku (když je příhodný letní čas), a dívám se na práci dovedných rukou, na tu symfonii pohybu a umu, kterého je člověk schopen, když svou práci vykonává s láskou. Ale s lítostí musím přiznat, že je i stání druhé, šikovně se vyhýbající přiložení rukou (ale i hlavy) někdy i s mnohými výmluvami, ke společnému dílu. Může to být docela prosté: nějak zvelebit a zkrásnit, či docela jednoduše zhotovit nějaké užitečné dílo.

Já vím, sestro a bratře, chceš, abych byl konkrétnější. Babička (matka mojí ženy) byla moc hodná žena, ale trochu „generál“. Byl jsem zvyklý z domu poslouchat, ale když začala moc mluvit do výchovy, rozhodl jsem se stavět rodinný dům (byl jsem zvyklý na prostor). Nebyla to stavba ledajaká. Řadový dům stavěný svépomocí. Nestojí ani na písku, ani na skále, ale na jílu. Tím je stavba specifická. Mohutné základy, důkladná izolace, obvodové odvodnění. Abychom ušetřili, v zimě jsme bourali staré stavby, určené k demolici, v předjaří čistili cihly a postavili jsme z nich všechny nosné zdi. Nechci zde popisovat celou výstavbu, ale za čtyři a půl roku jsme bydleli. Už si tu všechnu práci a dřinu ani nedovedu představit. Také jsme tam měli trochu stojáky, ale i s trochou humoru jsme je dostali na jejich místo. A abych po dokončení jen tak nelenošil, začal jsem chodit. Dálkové pochody. I 100 km. To se chodilo přes noc a dokončovalo ve dne. Měl jsem rád noci. Hovořil jsem s Bohem, přinášel mu své starosti, svá pochybení, své bolesti. Vždy jsem dostal řešení: litovat, omluvit se a prosit o odpuštění. Hned ze mne spadlo břemeno. Proto jsem měl tak slušné časy. Po úraze na páteři v devětaosmdesátém jsem své aktivity omezoval a zkracoval. Pochopil jsem, že musím pořadatelům vrátit, co jsem chůzí získal a založil jsem turistický odbor. Začali jsme pořádat různé pochody a záznamníky (návštěvy vybraných míst s následným potvrzením). Tento odbor pracuje úspěšně dodnes.

Toto vše připomínám proto, aby každý dovedl stát pevně na svých nohou, pevně zakotven tak, jak to prokázali i Ježíšovi rodiče Marie a Josef a nakonec i Ježíš, když ve víře a lásce, i když „nebylo pro ně místa“, dokonali úděl, který jim Hospodin připravil.

Proto i my dnes můžeme věrně stát a radovat se z té milosti, kterou pro nás připravil náš milující Otec.

Sláva na výsostech Bohu ...